

Sygn. akt III CZ 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko J.N.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 września 2015 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 czerwca 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego wskazując, że pełnomocnik pozwanego, wezwany do uzupełnienia braku fiskalnego skargi przez uiszczenie opłaty sądowej oraz braku formalnego skargi przez złożenie dodatkowego jej odpisu w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi, nie złożył w zakreślonym terminie odpisu skargi kasacyjnej, wobec czego podlega ona odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie powyższego przepisu przez odrzucenie skargi kasacyjnej, mimo że spełnia ona wymagania do przyjęcia jej do rozpoznania, a nie dołączenie jednego odpisu skargi ma charakter jedynie techniczny i pozostaje bez wpływu na jej zasadność i możliwość przyjęcia do rozpoznania. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna spełniać wymagania konstrukcyjne określone w § 1 i 2 oraz wymagania formalne określone w § 3, który przewiduje między innymi obowiązek dołączenia do skargi odpowiedniej ilości jej odpisów w celu doręczenia stronie przeciwnej i dwóch odpisów przeznaczonych dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego. Niedołączenie do skargi kasacyjnej odpisów w wymaganej liczbie stanowi brak formalny, podlegający usunięciu w trybie przewidzianym w art. 398⁶ § 1 k.p.c., ze skutkiem nie usunięcia tego braku określonym w art. 398⁶ § 2 k.p.c., o ile brak uniemożliwia nadanie skardze prawidłowego biegu, a więc doręczenia odpisu stronie przeciwnej i przekazania dwóch odpisów do Sądu Najwyższego (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2014 r. I UZ 4/14 i z dnia 4 marca 2015 r. I UZ 30/14, niepubl.). Wbrew zatem stanowisku skarżącego niedołączenie do skargi kasacyjnej odpowiedniej ilości odpisów nie ma jedynie „technicznego charakteru”, lecz służy określonej celowi procesowemu, podobnie jak inne wymagania formalne, których spełnienie jest obowiązkiem wnoszącego skargę, egzekwowanym w sposób przewidziany w art. 398⁶ § 1 k.p.c. i sankcjonowanym w sposób określony w art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wskazana wyżej procedura stanowi pierwszy etap badania skargi kasacyjnej pod względem spełnienia wymagań konstrukcyjnych i formalnych. Jedynie pozytywne zakończenie tego etapu pozwala na przejście do etapu drugiego, a więc badania czy skarga spełnia jedną z przesłanek art. 398⁹ § 1 k.p.c., uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania. Jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań konstrukcyjnych lub formalnych, podlega odrzuceniu, bez względu na to, czy występuje w niej którakolwiek z przesłanek uzasadniających przyjęcie do rozpoznania, co na tym etapie w ogóle nie podlega badaniu.

Bez znaczenia jest zatem twierdzenie skarżącego, iż wniesiona przez niego skarga kasacyjna spełnia wymagania uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, bowiem występuje w niej istotne zagadnienie prawne oraz „oparta została na podstawach wskazanych w art. 390³ k.p.c.” (jak należy przypuszczać chodzi o podstawy skargi kasacyjnej określone w art. 398³ § 1 k.p.c.). Przyczyną odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. było bowiem to, że nie został usunięty w terminie jej brak formalny w postaci braku jednego odpisu skargi, koniecznego w celu nadania skardze prawidłowego biegu, a nie dlatego, że nie zostały w niej przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie lub nie występują przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wobec tego, że powyższe zarzuty nie mogą być skuteczne, a skarżący nie zakwestionował w żaden inny sposób zasadności zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.